UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De parentibus samuelis. cap. ij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Visual Library

ciamēti ſoluere. Ex
his trib⁹ cōijcit̄ q̄ꝫ
diuerſoſ caſus q̄n̄q̄ꝫ
ſpe repudiās ſolue-
bat ſibi calciamētū
q̄n̄q̄ꝫ v̄o mlier ſolue
bat ei. q̄n̄q̄ꝫ vir q̄ ſuſ
cipiebat eā. Sꝫ q̄-
cūq̄ꝫ mō fieret in op
probrium refugij ꝯ
legē domus ei⁹ dice
bat̄ dom⁹ diſcalciati
Et ait booz aſtātib⁹
Hui⁹ rei teſtes eſtis
Qui dixerūt Teſtes
ſum⁹. faciet dn̄s hāc
mulierē tibi ſicut ra
chel ꝛ lyaꝫ q̄ edifica
uerūt domū iſrl̄. Ac
cepit itaq̄ꝫ booz ruth
in vxorē Et p⁹ annū
natus ē ei fili⁹ quē poſuit noemi in ſinu ſuo:
nutricis ꝛ gerule fungēs officio. Et dixerūt
ad eā vicine ꝯgratulātes. Ecce habes q̄ nu
triat ſenectutē tuā ꝛ ſeruiat tibi plus q̄ꝫ ſeptē
filij. Ob h̄ vocauit nomē eius obeth. qͦ he
braice interp̄tatur ſeruiens. Hic eſt pat̄ iſai
patris dauid.

Senſus ꝟboꝝ ioan-
nis ſm̄ vnam expoſi
tionem is eſt. Puta-
bat̄ ioannes ſpōſus
ſpōſe. id eſt. eccleſie. ꝛ
fuit ꝯſuetudo vt mor
tuo vno ſine ꝓle: vxo
rē ei⁹ duceret ꝓpinqui
or eius cognat⁹. Qͦ
ſi nollet: ꝓxim⁹ eū diſ
calciabat. ꝛ duxit eaꝫ
Dicit ḡ ioānes. Non
ſū ego ſpōſus: ſꝫ xp̄s
cuius corrigiā calcia
mēti nō ſum dignus
ſoluere. vt ducā eius
ſponſam: non tn̄ ipſe
diſcalciabat repudi-
antem ducēs eā. Qͦ
notat hic.

Tabula in hiſtoriā Regum primi.

Hiſtoria libri regum	cap. j.
De parentibus ſamuelis.	cap. ij.
De fenenna.	cap. iij.
De ortu ſamuelis.	cap. iiij.
De filijs heli.	cap. v.
Q̄ tertio vocauit dn̄s ſamuelē	cap. vj.
De morte heli ꝛ filiorum eius: et captione arce.	cap. vij.
De remiſſione arce.	cap. viij.
Q̄ orāte ſamuele vicit iſrl̄ philiſtijm	ca. ix.
Q̄ iſrael petijt regem.	cap. x.
De vnctiōe ſaulis ꝛ electione.	cap. xj.
De naas ꝛ ſecūda vnctiōe ſaulis.	cap. xij.
Q̄ ſamuel predixit ſauli de tranſlatione regni.	cap. xiij.
De clade philiſtijm ꝛ fauo quem comedit ionathas.	cap. xiiij.
Q̄ ſaul vicit amalech.	cap. xv.
De vnctiōe dauid in domo pr̄is	cap. xvj.
De morte golie.	cap. xvij.
Q̄ ſaul ꝑſecutus eſt dauid.	cap. xviij.
Q̄ michol d̄poſuit dauid ꝑ feneſtrā	ca. xix.
De fuga dauid in nobe.	cap. xx.
De fuga dauid ad achis.	cap. xxj.
De morte abimelech ꝛ ſacerdotū.	cap. xxij.
De ziphels ꝛ q̄ dauid latuit ī ſpelunca.	capitulum. xxiij.
De morte ſamuelis ꝛ nadabis	cap. xxiiij.
De fuga dauid ad achis	cap. xxv.
De ſuſcitatione ſamuelis.	cap. xxvj.
Q̄ dauid vicit amalech.	cap. xxvij.
De morte ſaul ꝛ filioꝝ eius.	ca. xxviij.

Hiſtoria libri regum.

l Iber regum in q̄ttuor volumib⁹ diſtin
guit̄ apud nos. ſm̄ hebre
os aūt ī duob⁹. ꝛ dicūt ꝓ
mū ſamuel a noīe aucto-
ris. ſcōꝫ vocāt malachi. i.
regū. a materia. q̄dā vocant malachoth. qͦ
ſonat regnoꝝ: ſed vicioſe. Agitur eñ in eo d̄
vno regno iudeoꝝ tm̄: ꝛ de regib⁹ eius. licet
in duo diuiſum fuerit Scp̄t⁹ eſt āt chronice
liber iſte ſub ſingulis regib⁹ q̄ cōpact⁹ eſt in
vnū a hieremia. qͦ exinde ptꝫ q̄ idē finis ē
h⁹ libri ꝛ hieremie Ad cōmēdatōꝫ āt ſamue-
lis ꝑmittit̄ cōmēdatio pr̄is e⁹ in hūc modū.

De parentib⁹ ſamuelis. Capl'm. I.

f Uit vir vnus de
ramathaim ſophim. de mōte effra
im. ꝛ nomē ei⁹ helchana effrateus.
Uir eñ ponit̄ hic non ꝑ ſexu: ſed ꝑ vigore
virtutū. nec vn⁹ ꝑ numero ſꝫ ꝑ ſingularitate
religiōis p̄ alijs. Dicit̄ aūt ciuitas eius ra-
mathaim q̄ in euāgelio dicit̄ arimathia. a io
ſepho dr̄ ramath. quia in excelſo ſita erat. ſo
phym ꝟo ſpeculatio interp̄tat̄. ꝛ eſt ibi geni-
tiu⁹ caſus. acſi diceret̄ de ramathaim ſpecu
latiōis. q꜠ ex ea circūiacens regio lōge vide
ri poterat. ſic tradit Hieronym⁹. Alij diſtin
guūt ſic. de ramatha in ſophim Nō eſt autē
mons effraim nomē montis ſꝫ regiōis. Un̄
in ſequentib⁹ vbi legit̄ de. xij. p̄fectꝫ regionū
qui miniſtrabāt ſalomoni ꝑ ſinglos mēſes.
ponit̄ decbar p̄fect⁹ mōtis effraim. Fuit au
tem helchana leuita nonuſdecim⁹. a leui de
ſcendens ab eo ꝑ caath. ꝛ iſuar ꝛ chore. Un̄
patꝫ q̄ ſamuel nō fuit aaronita, ꝛ dicit̄ effra

teus.i.bethleemita Fuit em̄ ſm̄ mr̄em ð tri bu iuda. Un̄ poſtea ſamuel poſuit vnuz de filijs ſuis iudicē in bethleē tanq̄ȝ inter ↄtri bules. Et nota ꝙ q̄dā tria noīa diſtinguūt ſic Effrate⁹ ab effraim ſcribūt ꝑ duo .f. ephra teus ab ephrata .p.p h. eufrateus ab eufra ten. qð eſt fugifer. ꝑ eu. ⁊ eſt vt dicūt termin⁹ iudee iuxta eufraten.

De fenenna. Caplm.II.

Abuit autez hel

b chana duas vxores. nomē vni anna. ⁊ nomē ſcðe fenēna. ⁊ cū debuit dicere alteri de duab⁹. dixit ſcðe: inu ens. q̄ȝ licȝ pares eēnt in noīe vxorio. tn̄ hec ſcða erat in amore viri. Erat āt anna pulcra ſȝ ſteril'. fenēna ꝯo fecūda. Et aſcēdebat vir ille trib⁹ ſtatutꝭ dieb⁹ ſm̄ legē ī ſilo ad adorā dū. Erāt āt ī ſilo duo filij heli ofni ⁊ phine es ſacerdotes Cūq̄ȝ imolaſſet helchana de dit fenēne ⁊ filijs ⁊ filiab⁹ e⁹ ꝑtes. anne āt de dit ꝑtē vnā triſtꝭ. Quidā putāt h̄ dictū eē de veſtib⁹ nouis q̄s diſtribuebat vxorib⁹ ⁊ libe ris ī die feſto. Sȝ magꝭ putādū eſt eē dictū de ꝑtib⁹ ſacrificioꝝ. q̄ ↄtingebant offerētes. q̄s tanq̄ȝ ſcās leuite ceterꝭq̄ȝ diſtribuebāt. He bre⁹ ſermo magꝭ vī ſonare. dedit anne miſſi onē vnā duplicē: quaſi vnā ꝑtē eq̄pollentē duab⁹ Porro anna triſtis erat. ꝑ ſterilitate ⁊ nō ſumebat cibū. Et egreſſa ē ad fores tab nacli vt oraret heli ſedēte ante poſtes. vt q̄ rētes ↄſiliuȝ paratū eū inueniret. ⁊ flēs anna votū vouit dn̄o. Dn̄e exercituū. ſi dederꝭ mi hi ſexū virilē dabo eū tibi nazareū oīb⁹ die b⁹ vite ſue. Et attēdēs heli motū labioꝝ vo cēq̄ȝ nō audiēs: eſtimās temulētā ait Digere paulíſꝑ vinuȝ q̄ mades. Que rn̄dit. Nequaq̄ȝ dn̄e. Sȝ mulier infelix ego ſum vſq̄ȝ adhuc. Ora ꝑ ancilla tua. Intelligens āt eā heli ſte rilē ait. Det tibi ðs iſrl' petitōeȝ tuā. Hebre⁹ tn̄ hȝ dabit. Un̄ mulier ex ꝓmiſſiōe ſacerdo tali ſecura abijt. vultuſq̄ȝ illi⁹ nō ſt amplius ī diuerſa mutati.i.animus eius nō eſt dein ceps diſtractus in varietates dubitatōis

De ortu ſamuelis. Caplm.III.

Et factum eſt vt

e pareret filiū. ⁊ vocauit nomē ei⁹ ſamuel.i. poſtulatio dei q̄ȝ a ðo poſtulatū ſuſcepat. nec aſcendit mľier in ſilo cū viro ſuo: donec ablactaret filiū. ⁊ eū abla ctatum duxit in ſilo cū vitulis trib⁹. ⁊ modi is farine trib⁹. hebreus tn̄ hab;. ⁊ in modio farine. ⁊ cum amphora vini que eſt menſu ra trium modiorum. Nec attulit ſimilam. ⁊ vinum ad libandum tm̄. cum in libaminib⁹ vitulorum pauciora ſufficeret. preſertim cū non niſi vnum vitulum obtuliſſet. ſed intel ligendum eſt ꝙ reſiduū dedit domui ſacer dotum. Porro mirum videt̄ eſſe puerū bi mum. quaſi nouiter ablactatum adductum eſſe ad miniſtrandum in tabernaculo. Pro pterea quidā dicunt tres eſſe ablactatōnes. Prima eſt a lacte mamille: que fit tertio an no. Scða a lacte infantie: q̄ fit ſeptio. Ter tia a lacte puericie: q̄ fit duodecio. ⁊ ſic amo uet̄ puer a nutrice. a pedagogo. a tutore Di cunt ergo quidam eum adductū poſt ſecun dam ablactationē: ad imbuēdū litteris Un̄ in ſequentib⁹ legitur ꝙ per ſingulos annos mittebat ei mater tunicam paruam. Alij di cunt ꝙ poſt tertiam ablactationē quaſi iam idoneum ad miniſtrādum. Unde ſtatim ſe quitur. Puer autem erat miniſter in cōſpe ctu domini. Cumq̄ȝ obtuliſſet puerū heli: ait anna. Uiuit anima tua domīe: ego ſum mu lier infelix pro qua oraſti. ⁊ ecce filius queȝ dedit mihi dn̄s. Genus erat iuriſiurādi per ↄfirmationem. quaſi diceret. per animā tuā domine. Quidam tamen quandoq̄ȝ per ex ecrationem dici putant: vt ibi Uiuit anima tua rex ſi noui euȝ. quaſi diceret. deſtruet me vita tua rex. ſi noui eū. ⁊ orauit anna domi num: ⁊ dixit. Exultauit cor meum ⁊c̄. Can ticum tamen eſt ꝓprie non oratio. Et conti net tria hoc canticum. primum eſt gratiarū actio. pro beneficijs ſibi preſtitis. ſecundum eſt inuectio in ſupbos occaſione fenenne: vt ibi Nolite multiplicare loqui. tertio ꝓphetat de regno chriſti: vt ibi. Dominus iudicabit fines terre. Quod autē legit̄ in cantico do nec ſterilis peperit plurimos. ⁊ que multos habebat filios infirmata eſt. hebreus hab; pro plurimos ſeptē. ⁊ pro infirmata ē. ſecta eſt. ⁊ tradit ꝙ ſingulis anne filijs naſcentib⁹ ſinguli fenenne filij moriebātur. ⁊ quinq̄ȝ fi lijs anne duos filios ſamuelis cōnumerat: vt ſint ſeptem. Redijt helchana in domum ſuaȝ: ⁊ ſamuel miniſtrabat ante heli. ⁊ dicit cum ioſephus anno duodecimo pleno pro phetaſſe.

De filijs heli. Caplm.IIII.